

което може да достигне, и понеже различно и безпорадочно са разпростира, забраня го земеделцокото художество съ поразването да не полудей съ много-
 то лозини, нито да са разпростре бъз-
 мерно към сичките страни. Така про-
 чее като дойде пролетъ, става на осталата
 поразана пръчка, както въ съста-
 вите на дръвкото називаемото око, отъ
 което происхожда гроздіето, което порас-
 ка чрезъ питателнїл сокъ на земата, и
 чрезъ слънчовата топлина, и първо е
 твърде кисало и стипцило на вкусъ, но
 после като узрее става сладко, и покри-
 го съ лозинианите листове, не са лиша-
 ка отъ умерена топлина, и търпи бъз-
 мерната слънчова горещина. Що може
 да е по сладко на вкусъ, и по красно на
 зрене, отъ плода на лозето! И не токо
 лозата на лозета, но и работането
 и, и същото негово естество удивително
 веселава. Распоряденето на редовете,
 единенето и утвърженето на венци-
 е, вързването и посаждането на лозя-